

[Svend Erik Hovmand]

dette et godt eksempel på det – eller et dårligt, hvis man kan sige det sådan.

Jeg har overhovedet ikke beskæftiget mig med den problemstilling, som hr. Henning Rasmussen gang på gang forsøger at drage frem. Det, jeg ønsker at fastslå, er, at vi befinder os i en situation, hvor vi, hver gang der kommer 1.000 kr. i statskassen, skal skaffe 1.200–1.400 kr. for at få finansloven til at løbe rundt. Vi befinder os i en situation, hvor staten kører med et underskud af størrelsesordenen 40 mia kr. Hvis vi skal have løst dette problem, så er det nødvendigt, at amter og kommuner, som står for halvdelen af de offentlige udgifter, endda mere, omkring 60 pct., også yder et bidrag, at vi trækker på samme hammel.

I denne situation synes jeg – det var det, jeg nævnte i mit indlæg – det er forkert, at staten låner 4-5 mia kr. ekstra, som man derefter giver ud til kommunerne i form af bloktilskud, og hvor en række kommuner så bruger disse penge til at låne videre til staten. Det er Ebberød Bank.

Formanden:

Vi skal snart give de øvrige ordførere en chance, men hr. Henning Rasmussen har ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Jeg forstår godt, at oplysningen om, at 60 kommuner får en gæld til staten – som resultat af dette lovforslag – på 1.300 mill. kr., er ny for hr. Svend Erik Hovmand, for den oplysning har indenrigsministeren ikke ment at folketinget skulle have i forbindelse med dette lovforslags behandling.

Agerschou (SF):

Som socialdemokratiet vil vi i SF se nærmere på det såkaldte lille lovforslag i kommunaludvalget og i dag koncentrere os om det lovforslag, der er virkelig alvorligt, nemlig det, der hedder nr. L 82.

Med dette lovforslag fortsætter indenrigsministeren indædt sit felttog mod det kommunale selvstyre. Gravtalen kan holdes, når der på et eller andet tidspunkt kommer et forslag om en varig konjunkturregulering af kommunernes økonomi for 1986 og fremover, som det loves i lovforslagets bemær-

ninger – eller sagt med andre ord: når statskassen frit kan stjæle enhver forbedring af kommunernes økonomi. Hvem er det, der fastlægger, hvad der er konjunkturbestemt? Det er finansministeren, og han kan trække et hvilket som helst beløb op af sin høje hat og påstå, at det er den konjunkturbestemte forbedring, og sige, at beløbet skal overdrages som en grønsagspynt til statskassen. Afgrænsningen af, hvad der er konjunkturbestemt, lader sig ikke fastlægge objektivt. Der vil altid kunne argumenteres med, at det ene eller det andet beløb skyldes statens initiativer, og at beløbet derfor skal overføres.

Jeg er ikke i tvivl om, at man i finansministeriet allerede er i gang med at udarbejde en håndbog med påstande og argumenter, som kommende finansministre og indenrigsministre kan benytte sig af over for kommunerne og over for folketingets partier, når kommunale penge senere skal inddrages. Finansministeren får en blankoveksel, og kender jeg ham ret, vil han forstå at bruge den.

Jeg vægrer mig egentlig ved at tro, at det radikale venstre har forstået de fulde konsekvenser af den del af forliget med regeringen. Er de radikale helhjertet med i dette endelige kvælertag mod det kommunale fællesstyre, eller er man blevet snydt af den drevne finansminister, som lille Rødhætte blev snydt af ulven?

Lovforslaget indeholder en konkret acontonedskæring af bloktilskuddene i 1985 på 4,5 mia kr. Beløbet fordeles på kommunerne og amtskommunerne ud fra de skøn, kommuner og amtskommuner har indberettet til indenrigsministeriet over den forventede likviditet i begyndelsen af 1985. Det skøn kan naturligvis være ret tilfældigt, samtidig med at forholdene i den enkelte kommune kan nå at ændre sig, og vi har da også lagt mærke til, at allerede inden lovforslagets behandling er det første bilag kommet, som oplyser om fejl. Med en imponerende underdrivelse skriver man, at indenrigsministeriet beklager, at det oprindelige bilag har været unøjagtigt. En imponerende underdrivelse. Der er simpelt hen tale om deciderede fejl. Man kan ikke beregne sig frem til noget rimeligt ud fra de skøn, kommunerne har indberettet.

For at undgå, at beskæringen medfører, at nogle kommuner bliver nødt til at revidere deres 1985-budgetter, er der indført et sikkerhedsnet. Hver kommune garanteres en likvi-